ఈ వారం కథ

భ్రమ( )

పురాణపండ రంగనాథ్

ు. భూగోళంపై ఆమెను చూసిన
ాలేదు.
ుతే "మహిమ" గ్రహంపై దేనికీ
ోరాదని ఎవరో అన్నమాటలు
్యకు గుర్తువచ్చాయి. అయినా
ఈ మార్పును అంగీకరించలేక
్డు. ఆవాక్ ఐ తెరవైపే చూస్తు

యువతి పెయ్యారంగా నడిచింది.
చిలిపిగా పూపింది. పెదాలు పాహ
కొరుక్కుంది. గిరున తిరిగింది.
చెప్పున్నట్లు చేయిపూపి మాయం
ి. మరల అక్కడ సంజీవి కనిపిం
ుమురెప్పపాటు కాలంలో అది ఒక
ట్‌వలె మారింది. టి.వి. తెరపై
ాలు. ధ్వనివినిపించని దృశ్యాలు
ి మాయం అవుతున్నాయి.
ుగు సెకన్లు యిలా జరిగాక
ోతి కనిపించింది.
ాత ఆగి ఒక మామిడి చెట్టువలె
ి. చెట్టునిండా మామిడికాయలు,
ర్వాత అది ఒక తూనీగవలె మారి
్వని చేస్తూ ఎగిరిపోయి మాయం
ి.
ల క్షణకాలం కోతి కనిపించింది.
తర్వాత కుంటివాడైన ముసలి
తొట్టిలో పిల్లాడిలా. లేడిని వేటా
పులిలా కనిపించింది.
ునే కోతిగా మారిపోయి వెనుక
కూర్చుని వెక్కిరింపుగా
. ఇప్పుడు వామనుడి గొంతు
ింది.
త్రం ఏమిటంటే ఈ కోతి తన
ళంపై చూసిన వస్తువులుగా
ులుగా మాత్రమే రూపాంతరం
ంది. అయినా యివి ఎంత
ఎక్సైటింగ్‌గా వున్నాయో.
అయితే ఈ మార్పుల ప్రత్యక్ష
మనం పరిశీలించాలి. ఇది
ాక లాభాన్ని యివ్వగలదో లేదో
చిన్న ప్రయోగం చేద్దాం."
. నా సంజీవిని ఏం చేయవద్దు"
్య అరిచాడు. కాని అది ఎవరికీ
ేదు. అలాంటి అవకాశం లేదు.
అతనికే మరల వినిపించి
ింది.
్య మరల తెరవైపు చూశాడు.
చిన్న పిల్లాడిని పిలిచాడు.
సంజీవిని నిమరబోయాడు.
ట్టుకోరాదు" - వామనుడు
ిల్లాడు నిలచిపోయాడు.
కావాలో ఆ కోతిని అడుగు"
ాడు వామనుడు.
ు క్షణకాలం ఆలోచించి
అన్నాడు. కోతివైపు ఆసక్తిగా
సంజీవి ఏమీ తెలియనట్లు

చెవులు ఆడిస్తూ చూస్తోంది. పిల్లాడికి సహనం తగ్గిపోతోంది.

"గర్లిక్ భూగోళంపై లేదు. దాన్ని వర్ణించి చెప్పు. ఇస్తుందేమో?" అన్నాడు వామనడు.

పిల్లాడు ఆలోచించి "ఆ చల్లగా వుంటుంది. రుచిగా వుంటుంది. . . ." - అని యింకా ఏదో అనబోయాడు.

కోతి వెంటనే ఐస్‌క్రీమ్ కంటైనర్‌గా మారిపోయింది. పిల్లాడు మొత్తం ఆ కంటైనర్' తీసుకుపోవాలనుకున్నాడు.

"ఆ, ఆ, ఒక ఐస్‌క్రీమ్ కప్ అక్కడ వుంచు. మరల ఆ కోతి రావాలిగా. ఇవి రుచిగానే వుంటాయి. కాని నువ్వు తినలేవు" - అని వామనుడు ఆ పిల్లాడిని బుజ్జగించాడు. ఐనా పిల్లాడు ఆబగా వాటిని తీసుకుని పరుగున వెళ్లిపోయాడు. ఒక్క ఐస్‌క్రీమ్ కప్ అక్కడ మిగిలింది. క్షణకాలంలో అక్కడ మరల కోతి ప్రత్యక్షం అయింది.

"భూగోళంమీద ఎప్పుడు ఆ కోతికి విచిత్రమైన అనుభవాలున్నాయి. కాని యిక్కడ మన యీ గ్రహం పైన వచ్చిన ఈ అద్భుత శక్తి దానికి అక్కడలేదు. ఇలాంటి ఈ కోతిని మీలో ఎవరైనా సరే సొంతం చేసుకోవచ్చు. ఇది యిచ్చే అంతులేని వినోదాలు, అందించే కానుకలు అనుభవించవచ్చు. రండి వేలం పాడండి" - వామనుడు పిలుస్తున్నట్లు అన్నాడు.

అంతవరకూ మాయాలోకంలో వున్నట్లున్న రామయ్య వేలంమాట వినిపించగానే ఈ లోకంలోకి వచ్చిపడ్డాడు. అతడు తేరుకొనే లోగానే స్క్రీన్‌పై వేలం సొమ్ము అంకె పడింది.

"పదివేలు . . . ."

"పదివేల రెండువందలు" - మహిమ గ్రహవాసి గొంతు వినిపించింది. పాట పెరుగుతోంది. అంకెలు మారుతున్నాయి. ఆవేశాలు పెరుగుతున్నాయి. రామయ్యకి జ్ఞానోదయం అయింది.

తన చిరకాల నేస్తం, మహిమగల మర్కటం తన చేయిదాటి పోవడాన్ని భరించలేకపోయాడు. తనూ పాటలోకి దిగాడు.

"ఇరవై రెండువేలు" అన్నాడు రామయ్య.

ఆ అంకె 'స్క్రీన్' తెరపై పడింది. మరల పాట వూపు అందుకొంది. అంకెలు మారుతున్నాయి. పాట పెరుగుతోంది. ఆవేశాలుగొంతులలోప్రతిధ్వనిస్తున్నాయి. చివరకు ఆయాసం మిగిలింది. పాట ఆగిపోయింది.

ముప్పై మూడువేల దగ్గర అంకె నిలచింది. పాట సాగుతున్నంతసేపు కోతి రకరకాల ఆకారాలలోకి మారుతూనే వుంది. ఒకసారి పెన్సిల్ వలె అయింది.

మరోసారి గడియారం.

ఇంకొకసారి రైలింజన్‌బొమ్మ

వేరొకసారి విమానం బొమ్మ

ఇలారకరకాల ఆకారాలు దాల్చింది. పాట పూర్తి అయ్యేసరికి అది ఒక సమాధి ఆకారాన్నిపొంది మరల కోతిగా మారింది.

ఆ చివరిపాట పాడినవారు మహిమ గ్రహవాసి. కోతిని తీసుకువెళ్లాలని లేచి డ్రాయర్ దగ్గరకు వచ్చారు. నిస్సహాయుడయిన రామయ్య మనసులో మెరుపు వంటి ఆలోచన వచ్చింది. అంతే తటాలున కుర్చీలోంచి లేచి, గభాలున తలుపు తెరుచుకొని పరుగున డ్రాయర్ దగ్గరకు వచ్చి అనూహ్యమయిన వేగంతో తన సంజీవి దగ్గరకు వచ్చేశాడు. యజమానిని చూడగానే అది ఛెంగున గెంతి అతడి భుజంపై కూర్చుని అందర్నీ భయపెడుతున్నట్లు వికృతంగా నోరు తెరిచి, పళ్ళు చూపి "కిచ కిచ" లాడింది. అక్కడ చేరిన అందరూ ఈ అనూహ్య పరిణామాన్ని అర్థంచేసుకొనేలోగా రామయ్య తన కోతితో అక్కడనుంచి వేగంగా పారిపోయాడు. మహిమ గ్రహవాసులు చెల్లా చెదరయ్యారు. వామనుడు, మరి యిద్దరు సెక్యూరిటీ సిబ్బంది మాత్రం రామయ్యని వెంబడించారు.

* * *

అపరిచితాలైన యిరుకు సందుల గుండా రామయ్య ఉన్మాదివలె పరుగెత్తి పరుగెత్తి, చివరకు ఒక కొండ దగ్గరకు చేరాడు. చుట్టూ మైదానం, బండరు నేల కనిపిస్తోంది. పేరు తెలియని రెండు మూడు చెట్లు వున్నాయి. అక్కడ ఒక చెట్టుకు ఆనుకుని - ఆయాసం తీర్చుకుంటూ కూర్చున్నాడు. ఎదురుగా సంజీవిని దించాడు. దాని విచిత్ర మహిమల్ని పరీక్షించాలని అతడి తహ తహ.

"సంజీవీ! ఆ అమ్మాయిలా మారిపో" - అన్నాడు ఆబగా చూస్తూ. సంజీవి ఏమీ అర్థంకానట్లు చెవులు రిక్కించి ఆడించింది.

"నిన్నే అమ్మాయిగా మారు!" - అని నెత్తిమీద మొట్టాడు. అది కిచ కిచ లాడింది. గెంతి అక్కడ చెల్లాచెదురుగా పడివున్న గులకరాళ్లని తీసి రామయ్యపైకి విసిరింది.

"హొత్తెరి, నాకే ఎదురు తిరుగుతావా?" అని రామయ్య అక్కడి ఎండుపుల్లని తీసి దాన్ని అదిలించబోయాడు. అంతలోనే అక్కడ వామనుడు అతడి వెంట యిద్దరు సెక్యూరిటీ గార్డులు సాక్షాత్కరించారు. వామనుడు నవ్వుతూ రామయ్యని వారించాడు.

"రామయ్యా! నువ్వు కోరుకున్నది నీకు రాదు". - అన్నాడు వామనుడు. "ఎందుకు" - అని అడగాలనుకున్న రామయ్యకి అవకాశం యివ్వలేదు వామనుడు.

"రామయ్యా, నీ కోతిని నువ్వే కొనుకొన్నావ్, డబ్బు కట్టాలి. నీకు వచ్చే డబ్బు మినహాయించుకొన్నా నీ బాకీ ఎక్కువే. నీ ఆంతర్యం గురించి మాకు నువ్వే వివరించి, సంజాయిషీ యివ్వనవసరంలేదు. ఒకసారి అమ్మేసిన వస్తువుని మేం తిరిగి తీసుకోము".

"దొంగలం. . . కొ" - అని రామయ్య పళ్లు కొరికాడు. వామనుడు ఏమీ రెచ్చిపోకుండా నవ్వాడు.

"మేం నిన్ను మోసం చేశామని నువ్వు అనుకొంటున్నావు. కాని మేం ఎప్పుడూ ఎవ్వర్నీ మోసం చేయము" - అని వామనుడు ఆ కోతివైపు తిరిగాడు.

కోతి స్థానంలో అక్కడ యిందాక రామయ్య కోరిన యువతి వుంది. కాని రామయ్యగుర్తించలేకపోయాడు. అయినా ఆ యువతి నవ్వింది. క్షణంలో మరల అక్కడ కోతి ప్రత్యక్షం అయింది.

"ఇంకోసారి" - అన్నాడు రామయ్య కోతితో.

"అలాగే" అన్నాడు వామనుడు.

"ఇంకోసారి" అన్నాడు రామయ్య వామనుడి వైపు చూడకుండానే, కోతిని విస్ఫారిత నేత్రాలతో చూస్తూ.

సంజీవిలో ఏ మార్పులేదు. అలాగే వుంది. తన పాత యజమాని చెప్పినదేమిటో దానికి అర్థంకానట్లు అది కళ్లు తిప్పి వూరుకొంది. రామయ్యకి కోపం వచ్చింది. తన సంజీవి తన మాట వినడం లేదని అతనికి వుక్రోషం వచ్చింది. అక్కడ వున్న చిన్న రాతిని తీసి సంజీవివైపు విసిరాడు. అది తప్పించుకొని, పారిపోయి చెట్టు ఎక్కేసి గద్దిస్తున్నట్లే కొమ్మని వూపింది.

వామనుడు ఉదాసీనంగా నవ్వాడు.

"మిస్టర్, రామయ్యా! మీ మనుషులకు దురాశ ఎక్కువ. మామూలు కోతిగా వుండగా డబ్బుకోసం దీన్ని అమ్మేయాలనుకొన్నావ్. తీరా అది మహిమలు గలదని తెలిశాక మరల నీ సొంతం చేసుకోవాలని ఆశ పడ్డావు. ముందు మనం పెట్టుకున్న షరతులని వదిలేసి కోతిని పట్టుకొని పారిపోయి వచ్చావు. కాని ఇక్కడ ఒక సంగతిని నీకు స్పష్టంచేయదలిచాను. నీ సంజీవి మా గోళం మనుష్యులకే మహిమలు చూపిస్తుంది. ఇది ఒక జీవ రసాయన రహస్యం. మెదడు రసాయనాలు చేసే భ్రమ". వామనుడి మాటలు రామయ్య అప్రతిభుడై వింటున్నాడు".

"మా గోళం నియమం ప్రకారం నువ్వు మాకు బాకీ తీర్చాలి. నీ దగ్గర డబ్బులేదని మాకు తెలుసు. అంచేత ఈ కొండ తవ్వే కూలీ పని చేసి నువ్వు బాకీ తీర్చు" అని వామనుడు తన వెంట వున్న సెక్యూరిటీ గార్డుకి సంజ్ఞ చేశాడు. అతడు ఒక గునపం తెచ్చి రామయ్య చేతికి యిచ్చాడు.

విధిలేక రామయ్య గునపం భుజాన వేసుకుని కొండవైపు అడుగులు వేశాడు. అంతవరకు చెట్టు కొమ్మపై కూర్చున్న సంజీవి "కిచ కిచ"లాడుతూ అతడి భుజంపైకి దిగింది.

రామయ్య ముఖంపై అలేఖ్యమైన గాంభీర్యం అలుముకొంది.

> "రాతియుగంలో అయినా, రాకెట్‌శకంలో అయినా మనిషి స్వార్థచింతనలో మార్పు వుండదు"- అనే సార్వకాలిక సత్యానికి యిది కథా రూపం. ఒక రష్యన్ జానపద కథ చదివిన ప్రేరణతో ఈ "సైన్స్ ఫిక్షన్" రచన చేశాను.
>
> మీ
> రంగనాథ్

Bind - 13

"చాలా బాధగానే యీ పని చేస్తున్నాను. కాని వేరే మార్గంలేదు. డబ్బు కావాలి కదా" - తన భుజంపై కూర్చుని వేరుశెనగ గింజల్ని వొలుచుకొని తింటున్న ఆ కోతితో అన్నాడు రామయ్య.

అది అతడి పెంపుడు కోతి..చిన్ననాటి నేస్తం. ఎన్నో గారడీ విద్యలు నేర్చిన గడసరి కోతి అది. దాని పేరు సంజీవి.

అతడి మాటలు విని కోతి చెవుల్ని రిక్కించింది. కొద్దిగా తలవంచి రామయ్య చెవిలో యేదో చెప్పాలనుకొన్నట్లు కటిలి వూరుకుంది.

ఆ హోటల్ లాండ్‌లో సోలార్ ల్యాంప్ అద్భుతమయిన కాంతిని ప్రసరిస్తూ ఆ వాతావరణాన్నివెచ్చబరుస్తోంది. రామయ్య అక్కడి గాజు తలుపు తెరిచాడు. అది నిశ్శబ్దంగా తెరుచుకుంది.

అక్కడ రిసెప్షన్ కౌంటర్ దగ్గర గోధుమరంగు మనిషి నిలిచివున్నాడు. అతడు యీ ప్రాపంచిక విషయాలను కదలికలను పట్టించుకొనక చేతిలోని రుద్రాక్షపూసల తావళం తిప్పుతూ జపం చేసుకొంటున్నాడు. కొంచెంసేపు నిరీక్షించి రామయ్య సన్నగా దగ్గాడు. అప్పుడు ఆ తావళాన్ని అక్కడ పెట్టి బలవంతపు మందహాసంచేసి రామయ్య వైపు, అతడి భుజంమీది కోతివైపు మార్చి మార్చి చూసి అతను యిలా అన్నాడు.

"మా 'మహిమ' గోళానికి ఆహ్వానం. ఇప్పుడే వచ్చావా?"-

"అవును. నేనో సామాన్య పౌరుణ్ణి. భూగోళం నుంచి ప్యాసింజర్ రోదసి విమానంలో వచ్చాను" రామయ్య అన్నాడు.

"మహిమ పైకి రావడం యిదే ప్రథమం అనుకొంటాను. ఎక్కువకాలం వుంటావా?"

"చెప్పలేను. అదంతా. . . ." రామయ్య మాటలు పూర్తికాకుండానే అతడు మాట అందుకొన్నాడు.

"ఓహో. నీ అదృష్టాన్ని పరీక్షించుకొందుకు వచ్చావా? చూడు మిస్టర్. . ."

"నా పేరు రామయ్య. నా నేస్తం సంజీవి."

"చూడు మిస్టర్ రామయ్యా! అదృష్టం, విధి, గ్రహచారం యివన్నీ చాలా గందరగోళ భావాలు."

"తెలుసు"

"ఐతే చెప్పను. మా గోళం గురించి నీకు బాగా తెలుసుననుకొంటాను?"

"తెలుసుకొనే వచ్చాను"

"అంచేత ఎంతో విశాలమైన ఈ ప్రపంచంలో'పరిమితి'కి అర్థంలేదు. అలాగే కాలంకూడా. ఇక్కడ ఎంతకాలం వుంటావనే ప్రశ్నగురించి యింక నువ్వేం బాధపడకు." మహిమ గ్రహవాసి వేదాంత ధోరణిలో అన్నాడు.

కాని రామయ్యకి ఆకలిగావుంది. ఇబ్బందిగా చూశాడు. ఆ మనిషి గ్రహించాడు.

"నీ భుజంపై వున్న ఆ జంతువు ఏమిటి?" - అడిగాడు మహిమ గ్రహపు ఆ మనిషి

"ఇది కోతి"

"తమాషాగా వుందే"

రామయ్య వెర్రిముఖం పెట్టి కోతిని అక్కడి డ్రాయర్‌పై దించి "సారీ సంజీవ్" - అని ఆ మనిషివైపు తిరిగాడు.

"నేను దీన్ని అమ్మేస్తాను. ఏం చేయాలి?" - అని అడిగాడు అతడిని.

మహిమ గ్రహం మనిషి తన వేలికొనలతో ఆ కోతిని నిమిరాడు.

"భలే తమాషాగా వుంది నేనేం చేయాలి?" అన్నాడు.

"సంజీవి, నువ్వేం చేయగలవో చూపించు" - అని రామయ్య ఆ కోతికి రెండు వేరుశనగకాయలు అందించాడు. "మహిమ" గ్రహం మనిషి ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నాడు.

సంజీవి చిత్ర విచిత్రంగా ఆ వేరుశనగకాయలు పగులగొట్టి గింజల్ని ఎగురవేసి నోటిలో పడేటట్టు నిలచింది. తర్వాత శీర్షాసనం వేసింది. చేతులతో నడిచింది. మొగ్గలు వేసింది.

"పెళ్లికూతురువలె నడు" అన్నాడు రామయ్య.

సంజీవి ఆ డ్రాయర్‌పై నిలచి పెళ్లికూతురువలె నాజూకుగా, సిగ్గుగా, తడబాటుగా నడిచింది.

"రైలింజన్ వలె మిమిక్రీ చేయి" సంజీవి అభినయించింది.

"నన్ను ఇమిటేట్‌చేయి" అన్నాడు రామయ్య. సంజీవి అచ్చం తన యజమానివలె అభినయించింది.

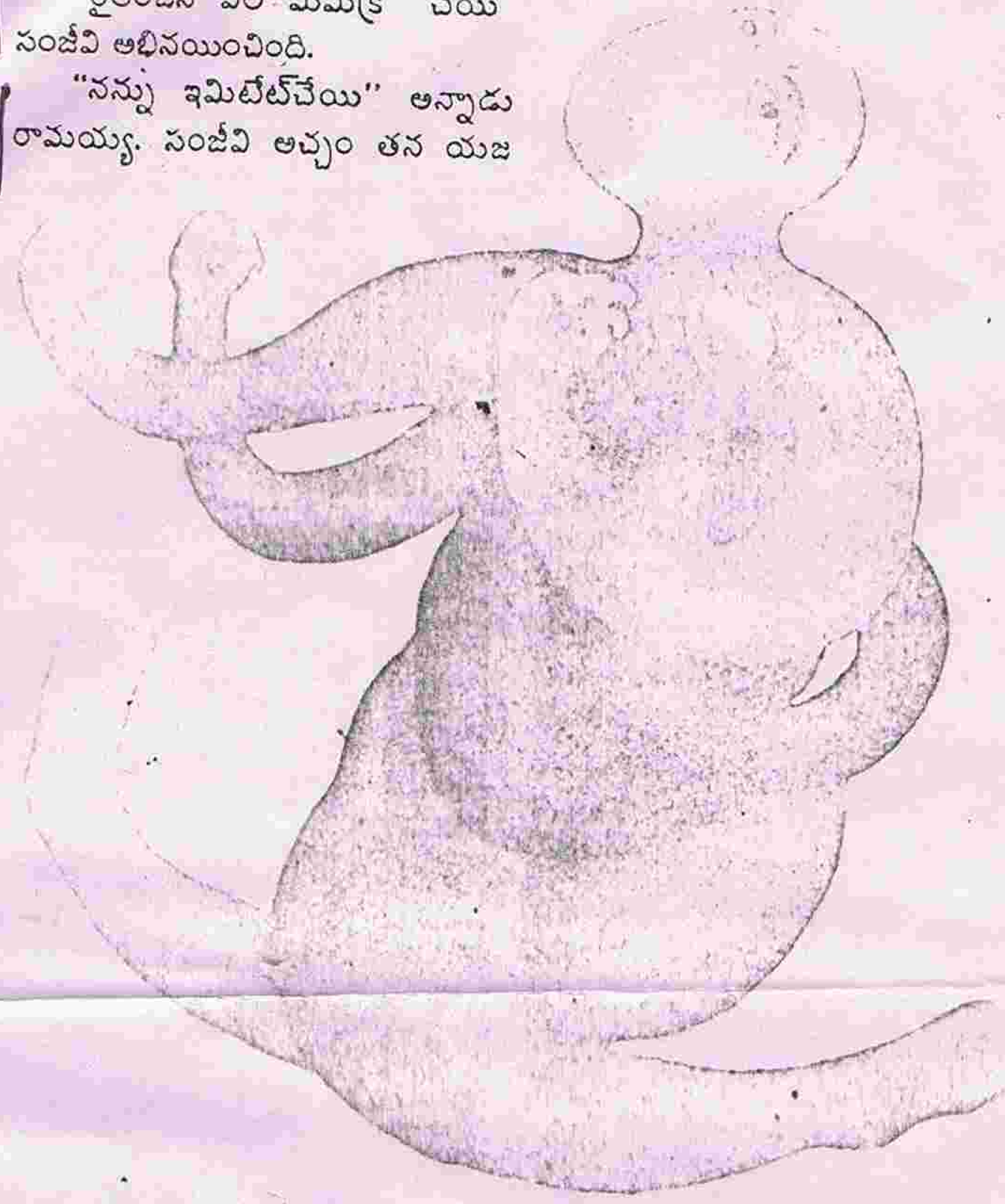

"చచ్చిపో," - అన్నాడు రామయ్య.

సంజీవి అచ్చం శవంవలె పడుకొంది.

"మనం లోపలకు వస్తున్నపుడు ఈయన ఏం చేస్తున్నారు?" -రామయ్య అడిగాడు.

సంజీవి తటాలున లేచి ఛెంగున గెంతి మహిమ గ్రహవాసి అక్కడ పెట్టుకొన్న తావళాన్ని తీసి పూసలు తిప్పుతూ జపం చేసింది.

"అద్భుతం. అద్భుతం", అన్నాడు తాను.

"మీ పేరు?" - రామయ్య అడిగాడు.

"వామనుడు"

"పొట్టిగా వున్నారనా?" - రామయ్య అడిగాడు.

అతడు నవ్వి వూరుకొన్నాడు. బదులు చెప్పలేదు.

"ఈ రుద్రాక్షమాల భూగోళం నుంచే వచ్చింది కదూ?" రామయ్య అడిగాడు.

"ఎవరో హిందూ సాధువు ఇచ్చాడు. అతడే నాకు మంత్రజపం నేర్పాడు. రోజూ ఐదు సహస్రాలు చేస్తాను జపం" - అని వామనుడు ఆ కోతిని తలపై నిమిరి ప్రశంసాపూర్వకంగా చూశాడు.

"ఈ కోతిని అమ్మేయగలవా?" రామయ్య అడిగాడు.

"ఎందుకు అమ్మలేవూ!" అయితే వేలం వేయాలి. మా గోళంలో యింతకన్నా వేరే వ్యాపారపద్ధతులు లేవు. వేలం సొమ్ములో 30 శాతం మాత్రమే నీకు వస్తుంది. మిగతాది మా ప్రభుత్వానికి పోతుంది. ఇదీ యిక్కడి రివాజు" - అన్నాడు వామనుడు.

"ముప్పై శాతమా?"

"అది మా పద్ధతి. చెప్పేగా, నీ కిష్టమైతే కోతిని యిక్కడ వదిలేసి వెళ్లు" - వామనుడు స్పష్టంగా అనేసి కాలం వృధా చేయడం యిష్టంలేనట్లు రుద్రాక్ష తావళం అందుకుని పూసలు తిప్పసాగాడు. కోతి ఆ తావళాన్ని లాక్కోవాలని ఒకటికి రెండుసార్లు ముందుకు విచిత్రంగా దూకి ఆగిపోయింది.

"అలాగే కానివ్వండి" అని రామయ్య మూడు వేరుశనగకాయలు తీసి సంజీవికి అందించాడు. అది అతడి వేళ్లను అందుకొని చప్పరించివదిలింది. వేరుశనగలు తినే ప్రయత్నం ప్రారంభించింది.

"నువ్వు గదికి వెళ్లవచ్చు. దారి అటు" - అన్నాడు వామనుడు.

"మరితిండి?" - రామయ్య నసిగాడు.

"వేలం సొమ్ములో నీ వాటానుంచి తర్వాత తీసుకొంటాం. నీ రూమ్‌కే భోజనం వస్తుంది. వెళ్లు" - అన్నాడు వామనుడు. రామయ్య కదలబోయాడు. అనుమానంగా ఆగాడు.

"వేలం టైమ్‌కి నిన్ను పిలుస్తాను" - అన్నాడు వామనుడు. రామయ్య అడుగు వేశాడు. సంజీవి దభాలున గెంతి రామయ్య భుజాలపై కూర్చుంది.

"మేం ఒకే ప్రాణంగా మసలిన స్నేహితులం" అని రామయ్య సంజీవిని నిమిరి, సముదాయించి "నువ్వు యిక్కడే వుంటున్నావ్!" - అని భుజం దింపి వామనుడి ఎదురు డ్రాయర్‌పై కూర్చోబెట్టాడు. అయినా అది అతడి వేళ్లని గట్టిగా పట్టుకుని వదలలేదు.

"చచ్చిపో" - అన్నాడు రామయ్య.

సంజీవి యజమాని మాటను శిరసావహిస్తూ అక్కడ చనిపోయినట్లు పడుకుంది. మళ్లీ 'కమాండ్' యిస్తే తప్ప అది లేవదు.

"వామనుడుగారూ, మీ దగ్గర డబ్బా ఏమైనా వుందా?" అడిగాడు రామయ్య. వామనుడు తమ హోటల్ బొమ్మ ముద్రించి మెరుస్తున్న డబ్బా యిచ్చాడు. రామయ్య ఆ డబ్బాని సంజీవిపై బోర్లించి హోటల్‌లో తనకు చూపించిన గదికి వెళ్లిపోయాడు.

* * *

వేలంపాటకు ఏర్పాట్లు జరిగాయి. ఆ హోటల్‌లో ఒక డ్రాయర్ వుంది. దానిపై బోర్లించిన డబ్బా వుంది. హాలులో ఎవరికి వారు ఏకాంతంగా కూర్చునేటట్లు"సినిమా హాళ్లలో మాదిరిగా బాక్సులు వంటి అమరిక వుంది. మనిషి కూర్చునేటందుకు 'ఈజీచైర్' వుంది. ఎదురుగా "స్క్రీన్" వుంది. ఎవరి గదిలో వారు కూర్చునే వేలం పాడవచ్చునన్నమాట. అది అక్కడి పద్ధతి.

వామనుడు రామయ్యని ఒక కుర్చీలో కూర్చుండబెట్టాడు. రామయ్యకి అయోమయంగా వుంది. అతడి "గజిబిజి"ని పోగొడుతూ వామనుడు యిలా అన్నాడు.

"మా గోళంపై వేలం పద్ధతి యిది. ఇందులో మోసం ఏమీలేదు. కొంచెంసేపు యిక్కడ వుంటే అంతా నీకే అర్థం అవుతుంది".

రామయ్య కుర్చీలో కూర్చుని చూడసాగాడు. ఎదురుగా వున్న స్క్రీన్‌పై డబ్బా అంచున నిలుచున్నట్లు తన సంజీవి కనిపించింది. ఆ దృశ్యం రామయ్యకి ఆశ్చర్యం కలిగించింది. ఆశ్చర్యం నుంచి కోలుకునేలోగానే వామనుడి గొంతు వినిపించింది.

"మిత్రులారా! భూగోళపు అతి తెలివైన జంతువుని మీరు చూస్తున్నారు. అమీబా నుంచి ఆధునిక మానవుడి వరకు జీవ పరిణామం జరిగిందని మీకు తెలుసు. అయితే మనిషితో దగ్గరి సంబంధంవున్న జంతువు కోతి. మీరిప్పుడు దానిని చూస్తున్నారు. ఈ జంతువుతోటి కాలక్షేపం మీకు ఎన్నటికీ విసుగు అనిపించదని హామీ యిస్తున్నాను. చూడండి ఈ జంతువు చెందే మార్పులు మీకు వినోదాన్ని, ఆనందాన్ని కలిగిస్తాయి. అయితే ఒక సంగతిని మరచిపోకండి. దీని మార్పుల్ని ఎవరికి వారు మాత్రమే చూడగలుగుతారు. అందరూ కలిసిచూడలేరు."

రామయ్య తన కుర్చీలోంచి నడ్డిపైకెత్తి అటూ యిటూ చూశాడు. ఎవరూ కనిపించలేదు. తేనెటీగ గదుల వంటి గూళ్లలో తామందరం ఎవరికి వారు వున్నామని భావించి వూరుకొన్నాడు. తెరపైకి చూడసాగాడు.

వామనుడు డబ్బాపైకి తీశాడు. సంజీవి కనిపించింది. దాని కళ్లు దీనంగా తనకోసంచూస్తున్నట్లు వున్నాయి. "సంజీవి" అని అనుకొన్న మాటలు రామయ్యకి మరల వినిపించాయి.

"మిత్రులారా! ఈ జంతువు చెందే రకరకాల మార్పుల్ని మీరిప్పుడు చూస్తారు" - అని వామనుడు అనగానే తెరపై ఆ కోతి హఠాత్తుగా కరిగిపోయి, దానిస్థానంలో అందమైన ఆడపిల్ల కనిపించింది. ఆమె నల్లటి గౌన్ వేసుకొంది. బింకంగా వుంది. అందంగా వుంది. రామయ్య ఆ యువతిని నిలువెల్లా